

ရခဲမသည့် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို တည့်ထင်သည့် — အမှတ်ခဏ္ဍာန်

အက်ဒ်ဗင်တစ် သမိုင်းအတွင်းရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ အငြိုးပွားမှုများ — ဒံယလေ
၁၁:၃၆ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ Uriah Smith နှင့် James White အကဲဖြင့် ပဋိပက္ခကို
နားလည်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-08-14

ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ ယနေ့တိုင်အောင် အက်ဒ်ဗင်တစ်ဝါဒ၏ သမိုင်းအတွင်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော
ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ အငြိုးပွားမှုလမ်းကဏ္ဍခြား ခြောက်ခုကို ကိုင်တွယ်လျက်ရှိသည်။

“သမိုင်းနှင့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာတို့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အမှန်တရားနှင့်
မှားယွင်းမှုအကဲဖြင့် ရှည်လျားစွာ ဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သော ပဋိပက္ခကို ဖော်ပြထားသည်။
ထိုပဋိပက္ခသည် ယခုထိ ဆက်လက်ဖွံ့ဖြိုးနေဆဲဖြစ်သည်။ ယခင်က ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သောအရာများသည်
ထပ်မံဖွံ့ဖြိုးလာကုန်ပြီမည်။ အဟောင်းဖွံ့ဖြိုးသော အငြိုးပွားမှုများသည်
ပန်လည်အသက်ဝင်လာကုန်ပြီမည်။ သီအိုရီအသစ်များလည်း အစဉ်မပြတ်
ပေါ်ပေါက်လာမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိတို့၏ ယုံကြည်မှုနှင့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ၏ ပညာစုံခြင်းတို့၌
ပထမ၊ ဒုတိယနှင့် တတိယ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ သတင်းစကားများကို ကြည့်ခြင်းတွင်
မိမိတို့၏ အစိတ်အပိုင်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကုန်သော ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်သည် မိမိတို့
ရပ်တည်နေရာကို သိကုန်ပြီ။ သူတို့၌ သန့်စင်သော ရှုထောင့် ပိုမိုအဖိုးတန်သော
အတွေးအခေါ်ကြစ်ရပ် ရှိသည်။ သူတို့သည် ကျောက်ဆောင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်ရမည်ဖြစ်ပြီး
မိမိတို့၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှု၏ အစကို အဆုံးတိုင်အောင် မတုန်မလှုပ် ခိုင်မာစွာ
ကိုင်စွဲထားရမည်ဖြစ်သည်။” Selected Messages, book 2, 109.

ယခင်ဆောင်းပါးတွင် ရခဲမအာဏာနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပထမနှင့် နောက်ဆုံးအငြိုးပွားမှုကို
ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ၊ ယခုတွင် ဥရိယာ စမစ်နှင့် ဂျိမ်းစ် ဝိုက်တို့အကဲဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သော အငြိုးပွားမှုကို
ဆက်လက်ယူဆောင်မည်။ ဥရိယာ စမစ်သည် အခန်းငယ် ၃၆ ထဲသို့ မိမိ၏ “ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုချက်”
ကို ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

“အခန်းငယ် ၃၆။ ထိုမင်းသည် မိမိအလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုမည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို မှုကြောက်တင်၍
ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် မိမိကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေမည်။ ဘုရားတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍
အံ့ဩဖွယ်သောစကားများကို ပြောမည်။ ဒေါသပြတ်တင်ခြင်း အဆုံးသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်
အောင်မြင်မည်။ အကဲဖြင့်မူကား သတ်မှတ်ထားသောအရာသည် ဖြစ်ပျက်ရမည်။”

“ဤနရောတွင် မိတ်ဆက်ဖော်ပြထားသော ရှင်ဘုရင်သည် နောက်ဆုံးဖော်ပြခဲ့သော အာဏာတန်ခိုး၊
အမည်ရ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးခိုင်ရာ အာဏာတန်ခိုးကိုပင် ရည်ညွှန်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။
အကဲဖြင့်မှာ ဤသတ်မှတ်ဖော်ပြချက်များကို ထိုအာဏာတန်ခိုးအပေါ် အသုံးပြုလျှင်
ကိုက်ညီမည်မဟုတ်သောကဏ္ဍခြားဖြစ်သည်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

စမစ်သည် ယခင်အခန်းငယ်၌ ဖော်ပြသော တန်ခိုးသည် “ပုပ်ရဟန်းမင်းရခဲမ” ဖြစ်ကြောင်းကို
အသိအမှတ်ပြုခဲ့သော်လည်း၊ သုံးဆယ့်ခြောက်မကြောက်အခန်းငယ်၏ လက္ခဏာများသည်
ပုပ်ရဟန်းမင်းရခဲမကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ပေးသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာများ မဟုတ်ကြောင်း
ဆိုထားသည်။ ထိုအဆိုသည် မှားယွင်းသည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်၏ ပုန်ကန်မှုအတွင်း လဝေဝတု အခန်းကြီး

၂၆ ၏ ခုနစ်ကာလကို ဘေးဖယ်ထားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကမ္ဘာတွင် ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားနှစ်ခုစလုံး၌ရှိသော
ခုနစ်ကာလ၏ ကိုယ်စားပြုပုံရိပ်ပုံများကိုလည်း ပယ်ချခဲ့ကြောင်းကို မှတ်သားထားသင့်သည်။ ၁၈၄၃ နှင့်
၁၈၅၀ ဇယား နှစ်ခုစလုံးသည် ဇယား၏ အလယ်ဗဟိုတွင်ပင် ခုနစ်ကာလကို ပုံဖော်ထားပြီး
ထိုဖော်ပြချက်နှစ်ခုစလုံးတွင်လည်း ခုနစ်ကာလ၏ မျဉ်းအလယ်ဗဟို၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို
ထားရှိထားသည်။ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် ခုနစ်ကာလဆိုင်ရာ အလင်းသစ် ရောက်ရှိလာပြီးနောက်ပိုင်းတွင်
ပယ်ချခံရသောအခါ၊ ထိုအရာသည် ဟဗကုကုတ်၏ ဇယားနှစ်ခုကို ပယ်ချခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဇယားနှစ်ခုစလုံးသည် ဘုရားသခင်၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ပြုလုပ်ထားကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ
သတ်မှတ်ပြောပြ ပရောဖက်ပြုပြန်၏ အာဏာကိုလည်းကောင်း ပယ်ချခြင်းဖြစ်ကြောင်း
မှတ်သားစေသည်။

ဆစတင်၍ ဝိုက်၏အဆိုအရ စာတန်၏ နောက်ဆုံးလှည့်ဖြားမှုမှာ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်၏
သက်သေချက်ကို အကျိုးမရှိသောအရာဖြစ်စေရန် ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ ဤနဂါး
ပထမဆုံးလှည့်ဖြားမှုသည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်၏ သက်သေချက်ကို
အကျိုးမရှိသောအရာဖြစ်စေရန် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ထိုအပြင် ၎င်းသည် ဇယားနှစ်ခုပေါ်ရှိ
အခြေခံအမှန်တရားများကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပယ်ချခြင်းကိုလည်း ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့်
“ခုနစ်ကာလ” ကို ဆိုလိုသည်။

1863 ခုနှစ်၏ ပုန်ကန်မှုတွင်၊ 1863 ခုနှစ်၏ အတုအယောင်ဇယားကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သူမှာ
အခြားသူမဟုတ်ဘဲ Uriah Smith ကိုယ်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုဇယားသည် “ခုနစ်ကမ္ဘာ” ၏ လိုင်းကို
ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်။ 1863 ခုနှစ်တွင် Uriah Smith သည် “ခုနစ်ကမ္ဘာ” ၏ အလင်းကို မျက်စိပိတ်ထားပြီး
Daniel က ခွဲခြားဖော်ပြထားသော “အမျက်တော်နှစ်ရပ်” ရှိသည်ကို မမငြိနိုင်တော့ခဲ့သည်။
ထိုအမျက်တော်နှစ်ရပ်သည် မြောက်ပိုင်း အစုစုရေးနိုင်ငံနှင့် တောင်ပိုင်း ယုဒနိုင်ငံအပေါ် ကျရောက်သော
“ခုနစ်ကမ္ဘာ” ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ပထမအမျက်တော်သည် မြောက်ပိုင်း အနွယ်တော်ဆယ်စုအပေါ် BC
723 ခုနှစ်တွင် စတင်၍ 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ဒုတိယအမျက်တော်သည် BC 677 ခုနှစ်တွင်
စတင်၍ 1844 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

ဒံယလေအခန်း ၈ ၌ မရာဟ်ရူပါရုံကို ရှင်းပြရန် ဂါဗရီလသည် ဒံယလေထံသို့ လာခဲ့ပြီး ထိုအမှုတော်နှင့်
ဆက်နွယ်လျက် ၁၈၄၄ ခုနှစ်အတွက် ဒုတိယသက်သေကိုလည်း ပေးခဲ့သည်။ ဒံယလေအခန်း ၈ ၏
နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သကဲ့သို့၊ မြောက်နိုင်ငံနှင့်
တောင်နိုင်ငံတို့အပေါ် ကျရောက်သော အမျက်နှစ်ရပ်အနက် နောက်ဆုံးအမျက်လည်း ထိုနှစ်တွင်
အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ သူက၊ “ကညြ့်ရှုလော့၊ အမျက်တော်၏ နောက်ဆုံးအဆုံး၌ ဖြစ်လာမည့်အရာကို ငါသည်
သင့်အား သိစေမည်။ အကြောင်းမူကား ခန့်မှတ်ထားသော အချိန်၌ အဆုံးသည် ရောက်လာလိမ့်မည်”
ဟု ဆို၏။ ဒံယလေ ၈:၁၉။

နောက်ဆုံးသောအဆုံးသည် ပထမသောအဆုံးတစ်ခု ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းကို အခြေခံ၍သာ
ဖော်ပြပါသည်။ “ခုနစ်ကမ္ဘာ” ဟူသောအသုံးအနှုန်းကို အခြားနည်းဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းသာဖြစ်သော
အမျက်ဒေါသနှစ်ကြိမ်အနက် နောက်ဆုံးသော အမျက်ဒေါသကာလသည် 1844 ခုနှစ်တွင်
အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ပထမသော အမျက်ဒေါသကာလသည် 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ စမစ်က
ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာနှင့်ပတ်သက်သော သတ်မှတ်ဖော်ပြချက်များ မရှိဟု ဆိုခဲ့သော
ထိုကျမ်းပိုဒ်သည်ပင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့အစည်းသည် သစေနိုင်သော အနာဒဏ်ကို ခံရမည့်နှစ်ကို
သတ်မှတ်ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ရှင်ဘုရင်သည် မိမိအလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုလုပ်မိမ့်မည်။ သူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်၍ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေမည်။ ဘုရားတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍ အံ့ဖွယ်သော စကားများကို ပြောဆိုမည်။ အမျက်တော် ပါးစိုးသည်တိုင်အောင် အောင်မြင်လိမ့်မည်။ အကခြင်းမူကား ဆုံးဖြတ်ထားသော အရာသည် ဖြစ်ရမည်။ ဒံယလေ 11:36။

“ရှင်ဘုရင်” သည် အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်တွင် “အမျက်တော် ပါးစိုးသည့်တိုင်အောင် အောင်မြင်ထွန်းကားမည်” ဟုဆိုထားသည်။ အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်ကို ပြည့်စုံစေရန် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာတွင် မှန်ကန်သော လက္ခဏာများ မရှိဟု သူက အဆိုပြုထားသော ထိုတူညီသည့် စာအုပ်၌ပင် ဒံယလေ အခန်းကြီးရစ်၊ အခန်းငယ် နှစ်ဆယ့်သုံးနှင့် နှစ်ဆယ့်လေး အကခြင်းကို Smith ရေးထားသည်ကို သတိပြုပါ။

“အခန်းငယ် ၂၃။ သူတို့၏နိုင်ငံ၏ နောက်ဆုံးကာလ၌၊ အပဏ္ဍိကျူးလွန်သူတို့၏ အပဏ္ဍိသည် ပြည့်စုံလာသောအခါ၊ မျက်နှာကမြီးကျပြာသော ဘုရင်တစ်ပါး၊ နက်နဲသောစကားများကို နားလည်တတ်သောသူတစ်ပါး ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်။ ၂၄။ သူ၏တန်ခိုးသည် ကြီးမားလိမ့်မည်။ သို့သော် သူ၏ကိုယ်ပိုင်တန်ခိုးကမ္ဘာနှင့် မဟုတ်။ သူသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာ ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ပြုကျင့်ဆောင်ရွက်လိမ့်မည်။ တန်ခိုးကြီးသူတို့နှင့် သန့်ရှင်းသောလူမျိုးကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ ၂၅။ ထိုပင် သူ၏အကအြစ်အစည်အားဖြင့် လှည့်ဖျားခြင်းကို သူ၏လက်၌ အောင်မြင်စေလိမ့်မည်။ သူသည် မိမိစိတ်နှလုံးထဲ၌ ကိုယ်ကို ကိုယ် ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။ ငါမြီးချမ်းခြင်းအားဖြင့် လူများစွာကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ မင်းတို့၏မင်းကိုလည်း ဆန့်ကျင်၍ ပေါ်ထွန်းလိမ့်မည်။ သို့သော် လူလက်မပါဘဲ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးရလိမ့်မည်။”

“ဤတန်ခိုးသည် ဆိတ်နိုင်ငံ၏ လေးပိုင်းကွဲခြားတို့၏ နောက်ဆုံးကာလ၌၊ ထိုသို့ဆိုလျှင် သူတို့၏ အုပ်စိုးမှုလမ်းကခြင်း၏ အဆုံးသတ်ဘက်သို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ဆက်ခံ၍ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သင်္ချောစွာဆိုရလျှင်၊ ၎င်းသည် အခန်းငယ် ၉ နှင့် ထိုနောက်ပါ အခန်းငယ်များ၌ ဖော်ပြထားသော ချီငယ်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ အခန်းငယ် ၉ အပေါ် မှတ်ချက်များ၌ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ၎င်းကို ရောမနှင့် သက်ဆိုင်စေ၍ အသုံးချလျှင်၊ အရာအားလုံးသည် သဟဇာတကျ၍ ရှင်းလင်းသွားသည်။”

“‘မျက်နှာသဏ္ဍာန်ကမြီးတမ်းသော ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး။’ မောရသေသည် ဤတန်ခိုးတော်တစ်ခုတည်းမှ ယုဒလူမျိုးတို့အပေါ်သို့ ရောက်လာမည့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ကြိုတင်ဟောခန့်ထုတ်ရာ၌ ၎င်းကို ‘မျက်နှာသဏ္ဍာန်ကမြီးတမ်းသော လူမျိုးတစ်မျိုး’ ဟု ခေါ်ဆိုထားသည်။ တရားဟောရာကျမ်း ၂၈:၄၉၊ ၅၀။ စစ်တပ်အင်အားဖြင့် စစ်အစဉ်အလာတပ်ဆင်ကာ ရပ်တည်နေသည့်အခါ ရောမလူမျိုးတို့ထက် ပို၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သဏ္ဍာန် ပေါ်လွင်သော လူမျိုးမရှိခဲ့ပေ။ ‘နက်နဲသော စကားတို့ကို နားလည်သောသူ။’ အထက်တွင် ကိုးကားခဲ့သော ကျမ်းပိုဒ်၌ မောရကေ ‘သင်သည် သူတို့၏ ဘာသာစကားကို နားမလည်ရ’ ဟု ဆိုထားသည်။ ဤစကားကို ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် သက်ဆိုင်၍ ဗာဗုလုန်လူမျိုး၊ ပရောရှားလူမျိုး၊ သို့မဟုတ် ဂရိလူမျိုးတို့အကခြင်း မဆိုနိုင်ပေ။ အကခြင်းမူကား ခါလဒဲဘာသာစကားနှင့် ဂရိဘာသာစကားတို့သည် ပါလက်စတိုင်းပြည်၌ အနည်းအများ အသုံးပြုပြုက်ရှိခဲ့ကပြောကပြော ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လက်တင်ဘာသာစကားနှင့် ပတ်သက်၍မူ ထိုသို့ မဟုတ်ပေ။”

“ပဏ္ဍိမားသူတို့၏အပဏ္ဍိသည် အပြည့်အဝရောက်လာသောအခါ။” အစဉ်တစိုက်ပင် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့် သူတို့ကို ဖိနှိပ်သောသူတို့အကြားရှိ ဆက်နွယ်မှုကို မျက်ခြေမပြတ်စောင့်ကညိထားသည်။ သူ၏လူမျိုး၏ ပဏ္ဍိမားမူများကခြောင့်ပင် သူတို့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်းခံရ၍ ကျွန်ုပ်တို့သို့ ရောင်းချခြင်းကို ခံရကပြောသည်။ ထိုပင် အပဏ္ဍိ ဆက်လက်တည်ရှိနေခြင်းကခြောင့် ပို၍ ပြင်းထန်သော ပဏ္ဍိဒဏ်ကို ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ယုဒလူမျိုးသည် ရောမတို့၏ အုပ်ချုပ်စီရင်ပိုင်ခွင့်အောက်သို့ ကျရောက်လာသောအချိန်ကဲ့သို့

လူမျိုးတစ်မျိုးအနေဖြင့် ကိုယ်ကျင့်တရားအရ အကျင့်ပျက်ယွင်းနခဲ့သည့် အချိန်သည် မည်သည့်အခါမျှ မရှိခဲ့ချေ။

“တန်ခိုးကြီးသော်လည်း မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်တန်ခိုးအားဖြင့် မဟုတ်။’ ရောမလူမျိုးတို့၏ အောင်မြင်ခြင်းသည် အများအားဖြင့် မိမိတို့၏ မဟာမိတ်များ၏ အထောက်အပံ့နှင့် မိမိတို့၏ ရန်သူများအကင်းရှို့ ကွဲပြားခြင်းများကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုအခါအနုပညာကို ၎င်းတို့သည် အမဲပြောင်း အသင့်ရှိစွာ အကျိုးခံယူတတ်ကြသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမသည်လည်း မိမိက ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ထိန်းချုပ်မှုကို ကျင့်သုံးခဲ့သော လောကအာဏာများအားဖြင့် တန်ခိုးကြီးခဲ့သည်။”

“သူသည် အံ့ဖွယ်စွာ ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။’ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက် ယဇေကျလေအားဖြင့် ယုဒလူတို့ကို ‘ဖျက်ဆီးရာ၌ ကျွမ်းကျင်သော’ လူတို့၏ လက်သို့ အပ်နှံတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ရောမစစ်တပ်က ယဇေရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးစဉ် ယုဒလူ တစ်သန်းတစ်သိန်း သတ်ဖြတ်ခံရခြင်းသည် ပရောဖက်၏ စကားများကို ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းစွာ အတည်ပြုပြော အရာဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် ၎င်း၏ ဒုတိယအဆင့် ဖြစ်သော ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမသည်လည်း သက်သေခံသူ အာဇာနည် ငါးဆယ်သန်း၏ သေဆုံးခြင်းအတွက် တာဝန်ရှိခဲ့၏။”

“ထိုသူသည် မိမိ၏အကံအကြံအစည်အားဖြင့်လည်း မိမိလက်၌ လှည့်ဖြားတတ်ခြင်းကို အောင်မြင်ကျပြန်စေမည်။’ ရောမသည် အခြားအာဏာရှိသူတို့ထက် ပိုမိုထင်ရှားစွာ လှည့်ဖြားသောမူဝါဒဖြင့် ထင်ရှားခဲ့ပါပြီ။ ထိုနည်းလမ်းအားဖြင့် လူမျိုးများကို မိမိ၏အုပ်ချုပ်မှုအောက်သို့ ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ဤအရာသည် ဟိန္ဒူဒေသတို့သော ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်စိုးသော ရောမ နှစ်မျိုးစလုံးအတွက် မှန်ကန်သည်။ ထို့ကြောင့် ငါမြဲသက်ခြင်းအားဖြင့် လူများစွာကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။”

“ထိုနောက် ရောမသည် မိမိ၏ အုပ်ချုပ်ရေးတစ်ဦး၏ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ဖြင့် မင်းသားတို့၏ မင်းသားကို ဆန့်ကျင်၍ ရပ်တည်ခဲ့၏။ ယဇေရစ်တော်အပေါ် သဒေဏ်ချမှတ်ခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်။ ‘သို့ရာတွင် သူသည် လူလက်မပါဘဲ ချိုးဖျက်ခံရလိမ့်မည်’ ဟူသော ဖော်ပြချက်သည် ဤအာဏာ၏ ဖျက်ဆီးခြင်းကို အခန်းကြီး၂ တွင်ပါရှိသော ရုပ်တုကို ရိုက်ခတ်ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် တစ်စပ်တည်း ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ပါသည်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202-204.

Smith သည် ထိုအပိုဒ်အတွင်း နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်ပင် အယူဝါဒမဲ့ ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာအောက်ရှိ ရောမတို့၏ ပရောဖက်ပြုပြော လောကအာဏာသဘာဝများသည် အပန္နိအလှန် အစားထိုးသုံးနိုင်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ထားသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ရောမ၏ အဆင့်နှစ်ဆင့်၌ ပေါ်ထွန်းလာသော ထင်ရှားပြောရာသော ဖြစ်ကြပုံဖြင့် ဒီယလေ အခန်းကြီး၂ ၌ ပါသော သံနှင့် မြေစေး ရောနှောခြင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသင့်ကတေများကို Sister White က ဘုရားကျောင်းအာဏာရေးနှင့် အစိုးရအာဏာရေးတို့၏ သင့်ကတေများဟု သတ်မှတ်ထားသည်။ Smith က ရည်ညွှန်းလျက်ရှိသော ကျမ်းချက်များအတွင်း ဒီယလေက ရောမသည် “အောင်မြင်မည်၊ လုပ်ဆောင်မည်” ဟုလည်းကောင်း၊ ရောမသည် “လက်တော်၌ လိမ့်မာသုံးစားမှုကို အောင်မြင်စေမည်” ဟုလည်းကောင်း ဖော်ပြထားရာတွင်၊ အခန်းငယ် ၃၆ ၌ “အမျက်တော် ပြည့်စုံသည်တိုင်အောင် အောင်မြင်မည်” “မင်းကြီး” သည် အယူဝါဒမဲ့ ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာအောက်ရှိ ရောမ နှစ်မျိုးလုံး၏ ပရောဖက်ပြုပြော လောကအာဏာသဘာဝတစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြောကြားခြင်း Smith က ဆိုသည်။ ထိုနောက် အခန်းငယ် ၃၆ ၌ ပါသော ရောမ၏ လောကအာဏာသဘာဝတစ်ရပ်မျှ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို ရည်ညွှန်းခြင်းမရှိဟုလည်း သူက ဆိုသည်။

ရောမသည် ရူပါရုံကိုတည်စေသော လူသက်သူများဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခြင်းကို ထောက်ခံရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် Smith ကို ကိုးကားခဲ့ပါပြီ။ အခန်းငယ် ၁၄ တွင် ဖော်ပြထားသော

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ လကုခဏာလေးရပ်အနက် တစ်ရပ်မှာ ရောမသည် မိမိကိုယ်ကို မုဒြာက်တင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်ကာလများတွင် တောင်ပိုင်းရှင်ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်၍ လူအများထက်ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ထိုပင် သင့်လူမျိုးတို့အတွင်းမှ အကမ်းဖက်သမားတို့သည် ရှုပါရုံကို တည်စရန် မိမိတို့ကိုယ်ကို မုဒြာက်တင်ကပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် လဲကျကပြုခဲ့သည်။ ဒံယလေ ၁၁:၁၄။

စမစ်သည် သုံးဆယ့်ခြောက်မုဒြာက် အခန်းငယ်ရှိ မင်းကြီး၏ သတ်မှတ်ချက်များသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာနှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင်၊ ၎င်းက ယခင်တွင် တစ်ဆယ့်လေးမုဒြာက် အခန်းငယ်၌ မိမိကိုယ်ကို မုဒြာက်တင်သောအရာမှာ ရောမဖြစ်သည်ဟု ကာကွယ်ပြောဆိုခဲ့ဖူးဖွဲ့ဖြစ်သည်။ သို့သော် သုံးဆယ့်ခြောက်မုဒြာက် အခန်းငယ်ရှိ ထိုမင်းကြီးသည် "မိမိကိုယ်ကို မုဒြာက်တင်လိမ့်မည်။" ထိုသုံးဆယ့်ခြောက်မုဒြာက် အခန်းငယ်ရှိ မင်းကြီးတစ်ပါးတည်းသည်ပင် "ဘုရားတကာတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍ အံ့ဖွယ်သော စကားများကို ပြောလိမ့်မည်။" ဒံယလေကျမ်းတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် "အမုဒြာက်ဆုံးသော ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍ ကြီးသော စကားများကို ပြောလိမ့်မည်။" ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင်လည်း ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် အမုဒြာက်ဆုံးသော ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍ ဘုရားကို မလေးမခန့်ပုဂ္ဂိုလ်စကားများကို ပြောဆိုသည်။

ထိုသူအား ကြီးမားသောအရာများနှင့် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားများကို ပြောဆိုသော နှုတ်ကို ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုသူအား လေးဆယ့်နှစ်လတိုင်အောင် ဆက်လက် အာဏာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ တံတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နထိုင်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း ပြစ်မှားရန် ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိ၏နှုတ်ကို ဖွင့်လှစ်၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း 13:5, 6။

ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာနှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ခြားသတ်မှတ်ချက် အားလုံးကို အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်၌ ဖော်ထုတ်ထားသည်။

ရှင်ဘုရင်သည် မိမိအလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေမည်။ ဘုရားတို့၏ ဘုရားကို ဆန့်ကျင်၍ အံ့ဖွယ်သော စကားများကို ပြောဆိုမည်။ အမျက်တော် ပြီးစီးသည်တိုင်အောင် အောင်မြင်လိမ့်မည်။ အကခြင်းမူကား ဆုံးဖြတ်ထားသော အရာသည် ဖြစ်ရမည်။ ဒံယလေ 11:36။

လူသားရှင်းလင်းသူများသည် မကပြုစာ ယုံကပြုစိတ်ချရခြင်းမရှိကပြုစာလည်း၊ အက်ဒ်မင်တစ် ရှင်းလင်းသူအများစုကမူ တမန်တော်ပေါ်လူသည် ဒုတိယ သက်သာလောနိတ်စာ၌ အပတ်စီ၏လူကို ရည်ညွှန်း၍ ပြောဆိုသောအခါ အခန်းငယ် ၃၆ ကိုပင် အနှစ်ချုပ်ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှသော အမှန်တရားအတွက် သက်သေခံကပြုသည်။

မည်သူမျှ သင်တို့ကို မည်သည့်နည်းလမ်းဖြင့်မျှ လှည့်ဖွဲမစေကေနှင့်။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုနည်းသည် အရင်ဆုံး ဖောက်ပြန်ခြင်းပေါ်ပေါက်မလာလျှင်လည်းကောင်း၊ အပတ်စီ၏လူ၊ ပျက်စီးခြင်း၏သား ထင်ရှားမလာလျှင်လည်းကောင်း၊ မရောက်လာနိုင်။ ထိုသူသည် ဘုရားဟုခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာ၊ သို့မဟုတ် ကိုးကွယ်ခံရသမျှသောအရာ အပေါ်၌ ဆန့်ကျင်လျက် မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်တင်မြှောက်၏။ ထိုသို့အားဖြင့် သူသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားကဲ့သို့ ထိုင်လျက်၊ မိမိသည် ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားပြုလျက်ရှိ၏။ ၂ သက်သာလောနိတ် ၂:၂၊ ၃။

အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်တွင် "သူသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို မုဒြာက်တင်၍ ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမျှအပေါင်းထက် ကိုယ်ကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေမည်" ဟု ဆိုထားပြီး၊ ပေါ်လူကလည်း "အပတ်စီ၏လူ၊ ပျက်စီးခြင်း၏သားသည် ပေါ်ထွက်လာရမည်။ ထိုသူသည် ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်သမျှ

သို့မဟုတ် ကိုးကွယ်ရာအရာသမျှကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ ထိုအရာအားလုံးထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မှီခိုခြောက်တင်၏” ဟု ဆိုသည်။ ထင်ရှားစွာပင်၊ Smith သည် အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်၌ ဖော်ပြသော မင်းသည် ထိုအခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်သို့ ဦးတည်လာသော အခန်းငယ်များတွင် ဆွေးနွေးနေသော မင်းနှင့် မတူကွဲပြားသည်ဟု ဆိုရန် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အာဏာ မရှိခဲ့ပေ။ သဒ္ဒါအရလည်း သူ၏ မှားယွင်းသော အနက်ဖွင့်သုံးသပ်ချက်ကို ပုဂ္ဂိုလ်ရန် အကခြင်းမရှိခဲ့သကဲ့သို့၊ အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ လက္ခဏာရပ်များ မပါရှိသောကြောင့် ထိုသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရည်ဟု သူဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုချက်တစ်ရပ်ကို တည်ထောင်ရန် ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် ကျမ်းစာကို လွဲမှားစွာ ကောက်ယူသုံးစွဲခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ငါတို့၌ ထိုထက်မက ခိုင်မာသောပျောက်ပျက်ခြင်း၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရှိ၏။ သင်တို့သည်လည်း မှောင်မိုက်သော အရပ်၌ ထွန်းလင်းသော မီးအိမ်တစ်လုံးကို အာရုံပြုသကဲ့သို့၊ နှစ်အလင်း ပေါ်လာ၍ နံနက်ကပြည်သည် သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးတို့၌ ပေါ်ထွန်းလာမည့်တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို ဂရုတစိုက် နားထောင်လျှင် ကောင်း၏။ ဤအရာကို ဦးစွာ သိမှတ်ကပြော။ ကျမ်းစာ၌ပါသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖော်ခြင်းနှင့် မဆိုင်။ အကခြင်းမူကား၊ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးကာလ၌ လူ၏အလိုတော်အားဖြင့် မဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၊ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ လှုံ့ဆော်ခြင်းကို ခံ၍ ဟောပြောခဲ့ကြ၏။ ၂ ပထမ ၁:၁၉-၂၁။

လောဒီကီအာခေတ် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ နှစ်ကာလများတစ်လျှောက်တွင်၊ စမစ်၏ အနက်ဖွင့်အသုံးချမှုသည် မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆကပြောလော သို့မဟုတ် မမှန်ကန်ဟု ယူဆကပြောလောဆိုသည်ကို ကိုင်တွယ်ဆွေးနွေးခဲ့ကြသော အက်ဒီဗင်တစ် သာသနာရေးပညာရှင်များ၊ သင်းအုပ်ဆရာများနှင့် စာရေးဆရာများ အများအပြား ရှိခဲ့သည်။ ကာလကပြုမိမိစွာကပင် ကွယ်လွန်သွားပါပြီဖြစ်သော ဩစတရီးလျ သင်းအုပ်ဆရာ လူးဝစ် ဝဲယားသည်၊ မိမိ၏ သာသနာအမှုတော်အများစုကို စမစ်၏ မှားယွင်းသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရည် ပုံစံနမူနာကို ဆန့်ကျင်တားဆီးခြင်း၌ ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ သူ ဆန့်ကျင်ခဲ့ရသည့် အကခြင်းရင်းမှာ၊ စမစ်က အခန်းငယ် လေးဆယ့်ငါးတွင် “မိမိ၏ အဆုံးသို့ ရောက်လာမည့် မင်းကြီး” ကို နောက်ဆုံးတွင် တူရကီဟု သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း တစ်ခုတည်းကြောင့်သာ မဟုတ်ဘဲ၊ စမစ်၏ အခြေခံအယူအဆပလက်ဖောင်းက အာမဂဒေန်နှင့်စပ်လျဉ်းသော မှားယွင်းသည့် အသုံးချနားလည်မှုတစ်ရပ်ကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များဝန်းကျင်တွင် အက်ဒီဗင်တစ် စာရေးဆရာတစ်ဦးက Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ထိုစာရေးဆရာ၏ အမည်မှာ ဒေါ်နယ် မန်ဆဲလ် ဖြစ်ပြီး၊ ထိုစာအုပ်ကို ယနေ့တိုင် ရရှိနိုင်သေးသည်။

Mansell သည် ပထမကမ္ဘာစစ်နှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တို့မတိုင်မီသို့ ဦးတည်လာသော သမိုင်းကခြင်းကို ခြေရာခံဖော်ပြထားပြီး၊ ထိုစစ်နှစ်ကိမြဲလုံး နီးကပ်လာသည်ဟု မငြိတူရသောအခါ Adventist ဧဝဂလိဟောပြောသူများသည် Armageddon နှင့် ကမ္ဘာကုန်ဆုံးခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာအဖြစ် Smith ၏ မှားယွင်းသော အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်သည့် တူရကီနိုင်ငံက အမှန်တကယ်ရှိသော ယရုရှလင်မြို့သို့ ချီတက်သွားခြင်းကို စတင်အသုံးပြုခြင်းကို ပြောသည်။ သူသည် အသင်းတော် အဖွဲ့ဝင်စာရင်းများအားဖြင့်လည်း စစ်တစ်ကိမြဲ နီးကပ်လာတိုင်း Smith ၏ Armageddon ဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းသော အမြင်မှ ဆင်းသက်လာသော ဧဝဂလိဟောပြောသူတို့၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အလေးပေးချက်အပေါ် အခြေခံ၍ ဝိညာဉ်များစွာကို Adventist အသင်းတော်၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်သို့ ခေါ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကို သက်သေပြောသည်။

စစ်ပွဲတစ်ရပ်ရပ် အဆုံးသတ်သွားပြီး၊ ချီယွင်းသေ ဟောကိန်းများ မပျဉ်းစုံသည့်အခါတိုင်း၊ အသင်းတော်သည် Smith က တည်ဆောက်ထားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ မော်ဒယ်ကမ္ဘာနှင့် ရရှိခဲ့သော အဖွဲ့ဝင်အရအေတွက်ထက် ပိုမိုများပြားသော အဖွဲ့ဝင်များကို ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။

Millerites တို့၏ အခြေခံသတင်းစကားကို Smith က ပယ်ချခဲ့ခြင်းနှင့်၊ ဒံယလေကျမ်း၏ အခန်းငယ် ၃၆ မှ ၄၅ အထိအပေါ် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို တိုးမြှင့်ထုတ်ဖော်ရန် သူ၏ ဆန္ဒရှိခဲ့ခြင်းတို့အားဖြင့်၊ Smith ၏ ယူဆထားသော ထိုစဉ်က လက်ရှိဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်အပျက်များအပေါ် အခြေခံသည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ မော်ဒယ်တစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဒံယလေအခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးအခန်းချုပ်ပိုဒ်တွင် မိမိအဆုံးသို့ ရောက်လာသော မင်းကြီးအကခြားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ Smith နှင့် James White တို့အကြား ဖြစ်ပွားသော အငြင်းပွားမှုတွင်၊ James White သည် Smith ၏ သံပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ အခြေခံကို တိုတောင်းသော်လည်း ထိမိစွာ ကိုယ်စားပြုပေးသော ယူဆထားချက်ကို တင်ပြခဲ့သည်။ White သည် "ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာသည် သမိုင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသော်လည်း၊ သမိုင်းသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာကို ဖြစ်ပေါ်စေမစေ" ဟု သွန်သင်ခဲ့သည်။

စစ်နှစ်ကမ္ဘာမြေလုံး မတိုင်မီက အလုပ်ဆောင်ခဲ့သော Adventism ၏ ဧဝံဂေလီပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဖွံ့ဖြိုးလာနေသော သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကို အသုံးပြု၍ Smith ၏ ချီယွင်းသေ Armageddon ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာကို တင်ပြခဲ့ကြသည်။ စစ်များဆီသို့ ဦးတည်သည့်ကာလအတွင်း အလွန်ကောင်းကျိုးပြုခဲ့သောကဲ့သို့ ထင်ရသော သူတို့၏ အမှတ်တံဆိပ်သည်လည်း၊ ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာသည် ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုချက်အပေါ် အခြေခံထားကြောင်း ထင်ရှားပြောဆိုရသောအခါ၊ အဆုံးတွင် စုစုပေါင်းအားဖြင့် ဆုံးရှုံးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သိုးအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်၍ သင်တို့ထံသို့လာကပြသော်လည်း အတွင်း၌မူ ဆာလင်ရာဖွဲ့သော ဝံပုလွေများဖြစ်ကပြသည့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို သတ်ထားကြောင်း။ သင်တို့သည် သူတို့ကို သူတို့၏အသီးအနှံများအားဖြင့် သိရကပြသမည်။ လူတို့သည် ဆူးပင်မှ စပုစံသီးကို ဆွတ်ယူကပြသလော၊ သို့မဟုတ် ဆူးချုံမှ သင့်ဘာသာဖန်းသီးကို ဆွတ်ယူကပြသလော။ ထိုနည်းတူ ကောင်းသောအပင်တိုင်းသည် ကောင်းသောအသီးကို သီးစေ၏။ ပုပ်သိုးသောအပင်မူကား မကောင်းသောအသီးကို သီးစေ၏။ ကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်၊ ပုပ်သိုးသောအပင်လည်း ကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်။ ကောင်းသောအသီးကို မသီးသောအပင်တိုင်းကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ပစ်ချကပြ၏။ ထိုကမ္ဘာနှင့် သင်တို့သည် သူတို့ကို သူတို့၏အသီးအနှံများအားဖြင့် သိရကပြသမည်။ မသေ ၇:၁၅-၂၀။

သုံးဆယ့်ခြောက်ခြောက်အခန်းငယ်ရှိ ဘုရင်နှင့်ပတ်သက်သော ကိုယ်ပိုင်ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာတစ်ရပ်ကို စစ်က တင်ပြခြင်းရန် လိုလားခဲ့ခြင်းသည် ဆဋ္ဌမကပ်ဘေးနှင့် အာမဂဒေန်တို့ကိုလည်း မှားယွင်းစွာ အသုံးပြုသည့် အကျိုးဆက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ခွက်ကို ယူဖရေတီးမြစ်ကြီးပြုစေသည့် သွန်းလောင်းလေ၏။ ထိုမြစ်၏ရေသည် အရှေ့ဘက်မှလာသော ဘုရင်တို့၏လမ်းကို ပြင်ဆင်နိုင်ရန် ခန်းခြောက်သွားလေ၏။ ထိုနောက် ငါသည် ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်သုံးပါးကို ဖားများနှင့်တူသကဲ့သို့ နဂါး၏ပါးစပ်မှလည်းကောင်း၊ သားရဲ၏ပါးစပ်မှလည်းကောင်း၊ မမှန်သောပရောဖက်၏ပါးစပ်မှလည်းကောင်း ထွက်လာသည်ကို မပြင်လေ၏။ အကခြားမူကား ထိုဝိညာဉ်တို့သည် အံ့ဖွယ်နိမိတ်များကို ပြုပြင်သော နတ်ဆိုးတို့၏ဝိညာဉ်များဖြစ်၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်၏ ကြီးမြားသောနေ့ရက်၌ ဖြစ်မည့်စစ်ပွဲအတွက် သူတို့ကို စုဝေးစေရန် မကြော်ငြာဘုရင်တို့နှင့် လောကတစ်ခုလုံး၏ဘုရင်တို့ထံသို့ ထွက်သွားကြ၏။

“ကညြ့်ရှုလော့၊ ငါသည် သူခိုးကဲ့သို့ လာ၏။ မိမိအဝတ်ကို စောင့်ထိန်း၍
နိုးကြားလျက်ရှိသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သူသည် အဝတ်မရှိဘဲ လျှောက်သွား၍
လူတို့သည် သူ၏အရှက်ကို မငြိရကငြိမ့်မည်။” ထို့နောက် သူသည် သူတို့ကို ဟမေဗြာသာဖမြေ
အာမဂဒွေန်ဟု ခေါ်သောအရပ်တစ်ခု၌ စုဝေးစေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၆:၁၂-၁၆။

ယခင်က ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သော သူ့အကြောင်းသည် လူသားတို့၏
စမ်းသပ်ကာလပိတ်သိမ်းပြီးနောက်၌ ရောက်လာသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ “သင်၏အဝတ်ကို
စောင့်ထိန်းလော့” ဟူသော သတိပေးချက်သည် မိကုခလေသည် ထ၍ လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလ
ပိတ်သိမ်းကာ ပထမဘေးဒဏ် စတင်မလာမီ ဖြစ်ပေါ်သော စမ်းသပ်ခြင်းဆိုင်ရာ အရေးကိစ္စတစ်ရပ်ကို
ညွှန်ပြရမည်ဖြစ်သည်။ ဆဋ္ဌမဘေးဒဏ်သည် မကပြုမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေဋ္ဌ
ပူးပေါင်းလာသော သိုးဖက်ဆိုင် ပေါင်းစည်းမှုဖြစ်သည့် နဂါး၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့၏
လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ ထိုသိုးဖက်ဆိုင် ပေါင်းစည်းမှုသည်
ခေတ်သစ်ရောမဖွဲ့ပြီး ခေတ်သစ်ရောမ၏ ထိုသိုးဖက်ဆိုင် ပေါင်းစည်းမှုကို သတ်မှတ်ဖော်ပြ၍
တည်ထောင်ပေးသော သင်္ကေတမှာ “သင်၏လူမျိုး၏ ဓားပျား” ဖြစ်ကြပြီး သူတို့သည် “ရူပါရုံကို
တည်ထောင်စေရန် မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်ကာ” သော်လည်း “လဲကျက” သည်။

ဆဋ္ဌမကပ်ရောဂါ၏ သတိပေးချက်ကို နားလည်သာဓာပေါက်သောအခါ၊ ဝိညာဉ်တစ်ပါးသည်
မိမိ၏အဝတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်၏။ သို့သော် ထိုသတိပေးချက်ကို ငြင်းပယ်လျှင် ဝိညာဉ်တစ်ပါးကို
အဝတ်မဲ့အဖြစ် ကျန်ရစ်စေ၏။ ထိုအရာသည် လောဘိကယာလူ၏ ဂုဏ်လက္ခဏာငါးပါးအနက်
တစ်ပါးဖြစ်၏။ ထိုသတိပေးချက်ကို အတည်ပြုသည့် သင်္ကေတမှာ “thy people” ထဲမှ
ဓားပျားဖြစ်ပြီး သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မြှောက်တင်ကြသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် လဲကျက၏။
ဘုရားသခင်၏လူတို့၌ ထိုရူပါရုံမရှိလျှင် သူတို့ ပျက်စီးကမြည်ဟု ဆော်လမွန် ဆိုခဲ့၏။

ဒေသနာတော်မရှိရာအရပ်၌ လူတို့သည် ပျက်စီးကြ၏။ သို့ရာတွင် ပညာတုတိတရားကို
စောင့်ထိန်းသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သုတုတံကျမ်း 29:18။

ဟမေဗြာသာဖလုံး “perish” သည် “အဝတ်မဲ့စေရန်” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး ယောဟန်က
“စောင့်ကညြ့်လျက် မိမိအဝတ်ကို ထိန်းသိမ်းသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သူသည်
အဝတ်မဲ့လျက် လမ်းလျှောက်ရပြီး သူ၏အရှက်ကို လူတို့မငြိမ့်မည်” ဟု မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။
Smith သည် မြောက်အရပ်၏ဘုရင်အကြောင်း၌ မှားယွင်းခဲ့ပြီး ထိုမှားယွင်းသော
ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ အခြေခံတည်ဆောက်မှုက သူ့အား ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ
အသုံးချမှုတစ်ရပ်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအသုံးချမှုကို လက်ခံပါက အဝတ်မဲ့မှုကို
ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအဝတ်မဲ့မှုသည် သခင်၏နတ်မှ ထွေးထုတ်ခြင်းခံရသော
လာအိုဒိကိအသင်းသားတို့၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

စမစ်သည် မြောက်ဘုရင်၏ မိမိအသစ်တီထွင်ထားသော မှားယွင်းသတ်မှတ်ချက်ကို
ပရောဖက်မ၏ခင်ပွန်း ဂျိမ်းစ် ဝိုက်အား ဆန်ကျင်၍ အငြင်းပွားတင်ပြရာတွင် မည်သည့်အခက်အခဲမျှ
မရှိခဲ့ပေ။ အဲဒီဗင်တစ် သမိုင်းပညာရှင်များနှင့် ဆစ်စတာ ဝိုက်တို့က သူတို့၏ ထင်ရှားသော
သာဓကကဲ့လွဲမှုကို ဖော်ပြထားကြသည်။ အယ်လင် ဝိုက်သည် ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ တွင်
မြောက်ဘုရင်အား မည်သူ့ကို ရည်ညွှန်းထားသည်ဆိုသည့် အမေဗြာသလွဲမှုကို လူထုအကပြု
ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်ပျက်ခြင်းအတွက် သူမ၏ခင်ပွန်းနှင့် စမစ် နှစ်ဦးစလုံးကို ပြစ်တင်ဆုံးမခဲ့သည်။ ၁၈၄၄
ခုနှစ် မဟာစိတ်ပျက်ဖွယ်အဖြစ်အပျက်ကြီးပြင်းနောက် ထုတ်ဝေခဲ့သော ပထမဆုံး
အဲဒီဗင်တစ်စာစောင်တွင်ပင် ဂျိမ်းစ် ဝိုက်က ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည်။

“ယရှေသည် 1844 ခုနှစ်၊ သတုတမလ၌ ထ၍ တံခါးကိုပိတ်ကာ၊ မိမိ၏နိုင်ငံတော်ကိုခံယူရန် ရှေးဟောင်းသေဆုံးရန်များ၏ပိုင်ရှင်တော်ထံသို့ ကျွဲလာတော်မူခဲ့သည်ကို၊ အကျွန်ုပ် အပြည့်အဝ ယုံကြည်သည်။ Luke 13:25; Matthew 25:10; Daniel 7:13,14 ကိုကြည့်ပါ။ သို့ရာတွင် Daniel 12:1 တွင်ဖော်ပြသော Michael ၏ ထရပ်တည်ခြင်းသည်၊ အခြားသေရည်ရွယ်ချက်အတွက် ဖြစ်သော အခြားသေဖွဲ့ရပ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ထင်ရှားသည်။ 1844 ခုနှစ်၌ သူ၏ထမမြောက်ခြင်းသည် တံခါးကိုပိတ်ရန်၊ မိမိ၏ခမည်းတော်ထံသို့ကျွဲလာရန်၊ မိမိ၏နိုင်ငံတော်နှင့် အုပ်စိုးရန်အာဏာကိုခံယူရန် ဖြစ်ခဲ့သည်လည်း၊ Michael ၏ ထရပ်တည်ခြင်းမူကား၊ သူ၌ ရှိပြီးသား ဖြစ်သော မင်းကြီးဆိုင်ရာအာဏာကို မတရားသေသူတို့၏ ဖျက်ဆီးခြင်း၌လည်းကောင်း၊ မိမိ၏လူတို့ကို ကယ်လွတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း ထင်ရှားစေရန် ဖြစ်သည်။ Michael သည် အခန်းကြီး 11 ၌ ဖော်ပြသော နောက်ဆုံးအာဏာသည် အဆုံးသို့ရောက်၍၊ သူ့ကို ကူညီမည့်သူတစ်ယောက်မျှ မရှိသောအချိန်၌ ထရပ်တည်ရမည်။ ဤအာဏာသည် ဘုရားသခင်၏ စစ်မှန်သောအသင်းတော်ကို နင်းချသော နောက်ဆုံးအာဏာဖြစ်သည်။ ထိုပင် စစ်မှန်သောအသင်းတော်သည် ယခုတိုင် နင်းချခံနေရဆဲဖြစ်ပြီး၊ ခရစ်ယာန်လောကတစ်ရပ်လုံး၏ ပစ်ပယ်ခြင်းကို ခံနေရဆဲဖြစ်သဖြင့်၊ နောက်ဆုံးသော ဖိနှိပ်သည့်အာဏာသည် ‘မိမိ၏အဆုံးသို့ မရောက်သေး’ သည်ဟု ဆက်စပ်၍ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် Michael သည်လည်း မထရပ်တည်သေးပေ။ သန့်ရှင်းသူတို့ကို နင်းချသော ဤနောက်ဆုံးအာဏာကို Revelation 13:11-18 ၌ မြင်ကွင်းသို့တင်ပြထားသည်။ သူ၏ကိန်းဂဏန်းမှာ 666 ဖြစ်သည်။” James White, A Word to the Little Flock, 8.

စမစ်သည် “ဒီယလေ အခန်းကြီး ၁၁ ထဲရှိ နောက်ဆုံးသော အင်အား” ဆိုသည့် အကခြင်းအရာအပေါ် သူ၏ “အလင်းသစ်” ဟု ခေါ်ဆိုသော အယူကို တင်ပြလာသောအခါ၊ ဂျိမ်းစ် ဝိုက်က စမစ်၏ ထိုသို့ အသုံးပြုပုံကို အလင်းသစ်ဟု မမြင်ဘဲ၊ အုတ်မြစ်များကို တိုက်ခိုက်ခြင်းတစ်ရပ်ဟု မြင်ခဲ့သည်။ ဒီယလေ ၁၁ တွင် ရောမကို မြောက်ဘက်၏ ရှင်ဘုရင်အဖြစ် သတ်မှတ်သောအကခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယူရိုင်ယာ စမစ်နှင့် ဂျိမ်းစ် ဝိုက်တို့အကြား ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အငြင်းပွားမှုတွင်၊ ပရောဖက်ပျူချက်ကို လူလောကများဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အက်ဒီဗင်တစ် သမိုင်းအတွင်း ရောမ၏ သင့်ကတေနှင့်စပ်လျဉ်းသော အခြားအငြင်းပွားမှုများနှင့်အတူ စုစည်းသုံးသပ်ရမည့် သီးသန့်လက္ခဏာရပ်များ ပါရှိသည်။

ထိုလက္ခဏာများအနက် တစ်ခုမှာ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုမှုကို မိတ်ဆက်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားလက္ခဏာတစ်ခုမှာ ထိုကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုမှုကို လက်တွဲအသုံးပြုရာတွင် ရိုးရှင်းသော သဒ္ဒါတည်ဆောက်ပုံကို အမေ့မကွေ့ပျော့ပစ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ အကခြင်းမှာ Smith သည် အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်တွင် ပါရှိသော ပရောဖက်ပျူချက်အတွင်းသည် Rome ကို ရည်ညွှန်းခြင်းကိုသာ မလေးစားလျစ်လျူရှုခဲ့သည်မက၊ သဒ္ဒါဖွဲ့စည်းပုံအရ အခန်းငယ် သုံးဆယ့်ခြောက်၏ မင်းကြီးသည် ယခင်အပိုဒ်၌ ဖော်ပြထားသော မင်းကြီးနှင့် အတူတူဖြစ်ရမည်ဟူသော တောင်းဆိုချက်ကိုလည်း လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။

တစ်ချက်မှာ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုမှုသည် အခြေခံအမှန်တရားများကို ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ ၎င်းသည် ပရောဖက်ပျူချက်၏ ဝိညာဉ်တော်၏ အာဏာကို ငြင်းပယ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသည်။ နောက်ထပ် လက္ခဏာတစ်ရပ်မှာ ရောမနှင့်ဆိုင်သော ပထမမှားယွင်းသည့် အယူအဆသည် လူ့စမ်းသပ်ကာလ၏ အဆုံးသို့ ချဉ်းကပ်လာစဉ် မိမိအဝတ်ကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းမရှိစေသော ပရောဖက်ပျူချက်ဆိုင်ရာ နမူနာပုံစံတစ်ရပ်သို့ ဦးတည်စေလိမ့်မည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုမှုကို အများပြည်သူရှေ့တွင် ဖြန့်ချိတင်ပြလိုသော ဆန္ဒရှိခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ချက်မှာ ထိုကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုမှုကို မပြောလဲဘဲ အမဲပြာမ်း “အလင်းသစ်” ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာအင်္ဂါရပ်များအားလုံးကို လက်ရှိ “သင်၏လူတို့၏ ဓားပျား” အကခြင်း ဆွေးနွေးချက်အတွင်းတွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။

သင်၏လူတို့အနက် “ဓားပျား” ကို ခွဲခြားဖော်ပြခြင်းသည် ရာဇာမ၏ ပထမအငြင်းပွားမှုအားဖြင့် ပုံဆောင်ညွှန်းခံထားရသည့် ရာဇာမ၏ နောက်ဆုံးအငြင်းပွားမှုကို ယူရိယာ စမစ်နှင့် ဂျိမ်းစ် ဝိုက်တို၏ အငြင်းပွားမှုဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပေါင်းစည်းကညှိသောအခါ၊ လူတစ်စုသည် အခြေခံသမ္မတများကို ပယ်ချသည့် ကိုယ်ပိုင်အနက်ဖွင့်ဆိုချက်အပေါ် မိမိတို့၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို တည်ဆောက်နေကြခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မငြိတွေးရလိမ့်မည်။

အခြေခံသမ္မတများကို ပယ်ချခြင်းသည်၊ ထိုအခြေခံသမ္မတများကို အလွန်တည်ငြိမ်ခိုင်မာစွာ ကာကွယ်ထောက်ခံပေးသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဝိညာဉ်၏ အာဏာကို ပယ်ချခြင်းကိုလည်း အလိုအလျောက် ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအုပ်စုသည်လည်း၊ ထိုသို့သင်ချက်ကဏ္ဍ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးရှိ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်အပေါ် မည်သို့သော သက်ရောက်မှုများ ရှိလာနိုင်မည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ တင်ပြခြင်းကောမူ၊ မိမိတို့၏ အမည်ကို လူသိရှင်ကြား တင်ပြရန် ဆန္ဒရှိကြခြင်းမရှိပါ။

၁၈၄၄ ခုနှစ်၏ ချက်ချင်းနောက်ပိုင်း၊ အက်ဒဗင်တစ်လုပ်ရားမှ၏ ပထမမျိုးဆက်အတွင်း၌ ရာဇာမနှင့်ပတ်သက်သော အခြားအငြင်းပွားမှုတစ်ရပ်ကို စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့သည်။ ထိုအငြင်းပွားမှုကို မှားယွင်းသောအမြင်သည် အက်ဒဗင်တစ်လုပ်ရားမှ၏ တတိယမျိုးဆက်တွင် လက်ခံယူဆသော သဘောအထိ ဆက်လက်လုပ်ရားစေခဲ့သည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် “daily” နှင့်ဆိုင်သော အငြင်းပွားမှုကို line upon line ပုံစံအတွင်း ယခုကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားသုံးသပ်နေသော လမ်းကြောင်းခြောက်ကြောင်းအနက် စတုတ္ထမြောက်အဖွဲ့ သုံးသပ်မည်။

သို့ရာတွင် ရာဇာမ၏ အငြင်းပွားမှုများအနက် စတုတ္ထမြောက်မျိုးဆက်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မီ၊ ယခင်ဆောင်းပါး၌ ဒံယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၀ ကို ရှင်းလင်းစဉ် “အခန်းငယ် ၁၀ သည်လည်း လဝေရာကျမ်း ၂၆ ၏ ‘ခုနစ်ကျိမ်’ ကို ဖုံးကွယ်ထားသော သမိုင်းနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်ပေးသော်လည်း၊ ထိုအမှန်တရားလိုင်းသည် ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဖော်ပြချက်ရှိသော အရာ၏ ပြင်ပ၌ ရှိသည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုခဲ့ကြောင်းကို သတိရရန် လိုအပ်သည်။

Uriah Smith သည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် “ခုနစ်ကျိမ်” ကို ပယ်ချရာ၌ ဦးဆောင်သူဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် Hiram Edson ရေးသားပါရှိသော Review တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ထိုအကြောင်းအရာနှင့်ဆိုင်သည့် ဆောင်းပါးများ၌ တင်ပြထားသည့် ထိုအကြောင်းအရာပေါ်ရှိ အသိပညာတိုးပွားခြင်းကို သူ ပယ်ချခဲ့သည်။ Smith သည် “ခုနစ်ကျိမ်” ကို တင်ပြခြင်းသည် လုပ်ရားမှတစ်ရပ်နှင့် ဆက်နွယ်ခဲ့သော်လည်း၊ ထိုနောက် ထိုအကြောင်းအရာတည်းပေါ်ရှိ အသိပညာတိုးပွားခြင်းကို ပယ်ချခဲ့ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှုများသည်လည်း၊ မကြာရှင်ဘုရင်၏ အကြောင်းအရာပေါ်တွင် သူက “အလင်းသစ်” ဟုဆိုကာ မိတ်ဆက်ခဲ့သည့်အရာ၏ Smith ၏ မိတ်ဆက်တင်ပြမှုဆိုင်ရာ လက္ခဏာများအကြောင်းဆိုသည့် အကြောင်းအရာ၏ နယ်ပယ်အပြင်ဘက်တွင် ရှိသေးသည်။ သို့သော် Rome နှင့်ဆိုင်သော Adventist အငြင်းပွားမှုများ၏ အစဉ်အဆက်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အနှစ်ချုပ်သုံးသပ်ချက် အဆုံးသတ်သောအခါ၊ Daniel အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၁၀ ၏ အရေးပါမှုသို့လည်းကောင်း၊ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင် “ခုနစ်ကျိမ်” ပေါ်ရှိ အသိပညာတိုးပွားခြင်းနှင့်အတူ ရောက်ရှိလာခဲ့သော Laodicean သတင်းစကားကို Smith ပယ်ချခဲ့ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသောအရာသို့လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်ဆန်းစစ်မည်ဖြစ်သည်။

“ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ကောင်းကင်တမန်တို့၏ သတင်းစကားများနှင့် စပ်လျဉ်းသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော အရေးကြီးသော အမှတ်အသားကြီးများသည် မရှုမေ့ခြင်းနှင့်သော အရာများဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ တပ်ဖွဲ့များသည် ၎င်းတို့ကို ၎င်းတို့၏ အခြေခံအုတ်မြစ်မှ ဆုတ်ဖယ်ရန် ကြိုးပမ်း၍၊ မိမိတို့ အောင်မြင်ခဲ့ပါပြီ။”

ထင်မငြိကာ ဝမ်းမခြောက်နိုင်သော်လည်း၊ အမှန်တွင် ၎င်းတို့ မအောင်မြင်နိုင်ကပြေ။ ဤ သမုမာတရား၏ တိုင်တန်းများသည် ထာဝရ တောင်ကုန်းများကဲ့သို့ ခိုင်မာစွာ တည်ရှိနေကေပြီ။ လူသားတို့၏ အားထုတ်မှုအားလုံးကို စာတန်နှင့် သူ၏ တပ်ဖွဲ့တို့၏ အားထုတ်မှုများနှင့် ပေါင်းစည်းထားသော်လည်း မလုပ်မရှားဘဲ ရပ်တည်လျက် ရှိကပြေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် များစွာ သင်ယူနိုင်ကပြီ။ ဤအရာများသည် အမှန်တကယ် ဤသို့ဖြစ်ကြောင်း သိမငြိရန် ကျမ်းစာတော်များကို အစဉ်မပြတ် စူးစမ်းရှာဖွေသင့်ကပြေသည်။” Evangelism, 223.

“ပရောဖက်ပြုပြင်ခြင်း၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ တည်နေရာကို ပြောပေးသော သမုမာတရား၏ အရေးကြီးသော လမ်းညွှန်မှတ်တိုင်များကို၊ ၎င်းတို့ကို ဖြိုဖျက်ဆီးကာ အစစ်အမှန် အလင်းရောင်ထက် မရှုပ်ထွေးမှုကိုသာ ယူဆောင်လာမည့် သိအိုရီများဖြင့် အစားထိုးမခံရစေရန်၊ အလွန်ဂရုတစိုက် ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရမည်။” Selected Messages, book 2, 101, 102.

“ဤအချိန်၌ သန့်ရှင်းရာဌာနဆိုင်ရာ မေးခွန်းအပေါ်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လှုပ်ရှားပျက်ပြားစေရန် ကြိုးပမ်းမှုများစွာ ပြုလုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယိုင်လဲမနေသင့်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်း၏ အခြေခံတည်ဆောက်ချက်များမှ တစ်စုံတစ်ချောင်းမျှ မရွံ့ရှေး။ အမှန်တရားသည် ယခုလည်း အမှန်တရားပင် ဖြစ်၏။ မသေချာမရေရာ ဖြစ်လာသူတို့သည် မှားယွင်းသော သဘာဝတရားများအတွင်းသို့ လွင့်မှုစွာသွားကပြီမည်။ နောက်ဆုံးတွင်လည်း အမှန်တရားဟူသည့်အရာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ယခင်က ရရှိခဲ့သော သက်သေအထောက်အထားများအပေါ် မယုံကြည်သူများ ဖြစ်နေကေကြောင်း ကိုယ်တိုင်တွင်တွေ့ရကပြီမည်။ ရှေးဟောင်း လမ်းညွှန်အမှတ်အသားများကို ထိန်းသိမ်းထားရမည်။ သို့မှသာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ လမ်းညွှန်ချက်ကို မဆုံးရှုံးကပြေမည်။” Manuscript Releases, volume 1, 55